

Góp ý về

Hợp thức hóa Hội Ái Hữu Công Chánh

Tập thể Ái hữu Công Chánh từ 16 năm qua là hóa thân của “Hội Ái Hữu Sinh viên và cựu Sinh viên Công Chánh” sau khi hội này viên tịch vào tháng 4-1975. Tuy chưa khai hộ tịch, nhưng hội ngày một trưởng thành và đã đạt mục đích cố hữu là phát huy tinh đoàn kết và tương trợ. Nay để hòa nhịp với sinh hoạt cộng đồng Việt Nam ở hải ngoại, thì ngoài tình đồng môn, đồng nghiệp, ta còn tình yêu quê hương và hoài bão tái thiết Việt Nam Tự Do, nên việc hợp thức hóa thành một hội đoàn có đăng ký thấy đã đến lúc.

Về danh xưng quen thuộc và ngắn gọn là “Ái hữu Công Chánh” đã đi vào tâm thức của tập thể Công Chánh, thiết tưởng không nên đổi. Một cái tên mới sẽ làm cho anh em ở quốc nội ngỡ ngàng, phân vân vì họ liên lạc không thường xuyên với bên ngoài. Ngoài ra Cali là nơi quy tụ đông đủ anh em, nên đăng ký tại tiểu bang này.

Bàn về nội quy hội, thì phần mục đích đã tiềm tàng có từ lâu là phát huy tinh thần ái hữu, tương trợ và trao đổi kinh nghiệm kỹ thuật. Thiết tưởng bản dự thảo nội quy

điều lệ cũng nên đăng lên Lá thư để có đa số góp ý. Sinh hoạt của hội sẽ có thêm ý nghĩa nếu hội yểm trợ các tổ chức nghiên cứu lập dự án tái thiết và phát triển một Việt Nam dân chủ tự do. Việc yểm trợ này không cần ghi vào mục đích hoạt động vì nó chỉ có tính cách giai đoạn, ngoài ra các tổ chức đó là biệt lập do sáng kiến và thiện chí của mỗi nhóm, nhưng vì đề án họ đặt ra ở vào lãnh vực kỹ thuật, liên hệ ngành Công Chánh, tiện ích, nên hội AHCC tùy trường hợp mà vận động nhân lực, tài lực, thu thập ý kiến xây dựng. Cái khó là ban điều hành cần cân nhắc cái phức tạp, đa dạng để khi yểm trợ có sự đồng thuận của đa số, tránh tình trạng bất đồng về chính kiến gây phân hóa rất tai hại.

Những dịp hướng về quê hương, góp ý xây dựng tương lai Việt Nam Tự Do làm ta ấm lòng hơn những buổi họp mặt tìm về kỷ niệm xưa như cảnh “hồ nhớ rừng”.

Vấn đề hội viên cần phải bao gồm cả hải ngoại và quốc nội. Đề nghị nên sưu tầm tìm và cập nhật danh tánh và địa chỉ của tất cả ái hữu ở quốc nội trừ trường hợp ái hữu nào

muốn mai danh ẩn tích vì lý do riêng. Việc tuy chậm nhưng cần làm ngay. Mỗi khóa một người phụ trách. Đừng quên họ! Nhận thấy nay liên lạc thư từ có phần dễ dàng hơn, và liên lạc sẽ cần thiết. Tình bạn thường đến với nhau, kỷ niệm xưa còn đó, nhưng ... người quốc nội không đủ tiền mua tem thư, kẻ ở hải ngoại không có... thì giờ ngồi viết thư! Một vấn đề thực tế là tương lai lập các dự án tái thiết sẽ có cơ hội giúp các bạn này có dịp trở lại với sở năng cũ.

Còn cái hoài bão “tre tàn măng mọc”, kêu gọi tham gia của thế hệ trẻ thì chính chúng tôi và vài Ái hữu đã từng đề cập trong các Lá thư trước đây. Nhưng ... qua thời gian chúng ta thấy không có chất nhựa để nối kết các bạn trẻ này với nhau, và với chúng ta, qua tình nghĩa đậm đà của đồng môn, đồng nghiệp sở cũ. Con em chúng ta xuất phát từ các Đại học khác nhau, rồi bước chân vào các nhiệm sở khác nhau, tản mác bao la khắp năm châu, chưa một lần nghe đến tên, biết đến tánh thì e khó mà tìm đến nhau qua tiếng gọi ái hữu. Tuy nhiên cố gắng xem thử? “Biết ra sao ngày sau?” Biết đâu hình thái của hội có thể biến đổi qua thời gian.

Việc trước mắt là sưu tầm thêm địa chỉ để giúp các ái hữu đang bị khốn khó và lãng quên ở quê nhà. ●